

XƏLİL TƏHƏROV

ŞİRİN BİYANIN FƏRYADI

(təmsil)

Fəryad etməkdəydi hey şirin biyan:
"Bax, dörd bir yanıma alıbdı tikan.
Heç nəfəs almağa verməyir aman,
Tikandan olmaz ki, mənə bir həyan.

Yox acı halıma bircəcik yanan,
Mənə yaşamağı edibdir haram.
Günbəgün ucalır tikan kolları,
Daim işğal edir xam torpaqları.

Günəşin altında açıb qol-qanad,
Kəsməkdə tarlaya gedən yolları.
Gedirlər yuxuya hər zaman qışda,
Həmən göyərirlər yazda yağışda.

Durmada ax... mənə deyirlər arsız,
Onların içində qalmışam yalqız.
Siz, Allah, qurtarın bu dərdədən məni,
Bəzəyim hər yerdə çölü-çəmənini!"

TANRI YAZAN YAZIDIRSA

Günəş sənəz batmaz ki...
Gəl, buraxma qollarımı,
möhkəm tut biləyimdən,
Apar məni uzaqlara
bunca dərd bələyimdən.
Bil ki, səni tərək etmərəm
Döndərmərəm bir an üz,
Yana-yana alışsam da,
keçmərəm diləyimdən.

Bax, sənənlə keçirdiyim
günlərə gün çatmaz ki,
Camalını seyr etdikcə
ruhum çağlar, yatmaz ki....
Kimsə sənəni əvəzini
verə bilməz həyatda,
Gül baxçamda günəş belə,
vallah, sənəz batmaz ki....

Zaman-zaman səhər-axşam
oxşayardın saçımı,
Sən bilərdin köksümdəki
hər ağrımı, acımı...
Tanrı yazan yazıdırsa,
taleyimdən küsmürəm,
Gəl ki, qoya bilmədim mən
başə sevgi tacımı.